

[Arbejdsministeren]

ligvis har det dårligt med. Det har man under alle omstændigheder haft mulighed for i 10 år.

Jeg har siddet ved mange borde med min forgænger og med hr. Helge Sander, og jeg har ikke set ét eneste forslag fra den tidligere regering om, at man ville afskaffe løntilskudsordninger. Tværtimod har jeg set adskillige nye forslag som udgangspunkt for den daværende regerings politik. Så kom ikke og sig, at det er, fordi man har været mindretalsregering, at man ikke har gjort noget, for man har faktisk i sin attitude gjort det stik modsatte. Så den begrundelse synes jeg er en ualmindelig dårlig undskyldning.

Det, jeg prøvede at sige til hr. Helge Sander om løndannelsen, er, at parterne på arbejdsmarkedet er ansvarlige for løn- og ansættelsesvilkår, såvel arbejdstid som løn. Ønsker man fra arbejdsgiversiden et mere fleksibelt og mindre stift lønsystem, må man altså forhandle sig frem til en løsning, som man er tilfreds med, men jeg husker ikke nogen arbejdsgivere, der er gået uden for døren, efter at mæglingforslagene er kommet i hus, der ikke har sagt, at det var godt nok, det kan vi leve med. Det har man sagt, fordi man selv har forhandlet sig frem til det. Jeg håber ikke at komme i en situation som arbejdsminister, hvor det er mig, der skal tage over på dele af de lønforhandlinger, som Dansk Arbejdsgiverforening ikke selv kan klare med lønmodtagerorganisationerne.

Jeg lægger altså ikke pres på nogen parter. Jeg håber, at de løser sagen, som de har gjort i hundrede år, og det gør de såmænd nok også de næste hundrede år.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det, jeg for en halv times tid siden bebrejdede hr. Ole Vagn Christensen, må jeg nu desværre også bebrejde arbejdsministeren, nemlig at man ser ganske ensidigt på vores største problem: ledigheden. Arbejdsministeren sagde, at arbejdsgiverne med større styrke burde kræve indførelse af indslusningsløn og større løndifferentiering. Jamen hvorfor i alverden er det ikke fagbevægelsen, der gør det? Det er da fagbevægelsens medlemmer, man burde hjælpe. Det er for mig ganske ufatteligt, at vi har et Socialdemokrati, der er tæt tilknyttet fagbevægelsen, men som gang på gang optræder, som vi har oplevet Socialdemokratiet under debat-

ten i dag. Det er for mig ufatteligt. Jeg forventede ikke, at arbejdsministeren ville lægge pres på fagbevægelsen, men jeg ville have arbejdsministeren til at sige det, som arbejdsministeren sagde, som afslører hele galleriet. Socialdemokratiet tænker kun sammen med fagbevægelsen på dem, der er i arbejde; de får den højeste mulige løn. Skidt med alle andre! Det var det, arbejdsministeren gentog her, og det var det, hr. Ole Vagn Christensen sagde med andre ord for en halv time siden. Jeg synes, det er uansvarligt og meget upassende. Det er grunden til, at vi står i den situation, vi står i. Vi kommer ikke længere, så længe vi har den nuværende sammensætning i Folketinget. Dermed være ikke sagt, at vi vil blande os i løndannelsen – slet ikke – men vi beder til, at man vil medvirke til, at vi får løst problemet ved det, der er det centrale, og som vismændene og alle andre, der følger dette lands udvikling på arbejdsmarkedet, har peget på, nemlig at vi får en helt anden løndannelse. Det får man ikke, når man nu her i dag også må høre et Socialdemokrati, som i nær tilknytning til fagbevægelsen igen og igen taler om, at det er arbejdsgiverne, der skal stille krav. Nej, fagbevægelsen og Socialdemokratiet skulle hjælpe de mange, som man kunne hjælpe, hvis man var mere modig, og hvis man var parat til at acceptere en større løndifferentiering, men det er man desværre ikke.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Ja, den bemærkning skal også blive meget kort.

Til beroligelse for arbejdsministeren kan jeg sige, at der altså ikke er tale om en kontant-hjælpsmodtager, der søger orlov. Der er tale om et menneske, som har et lønnet arbejde, og som ønsker at fortsætte sin barselorlov med et halvt år efter aftale med arbejdsgiveren.

Det skema kan ministeriets embedsfolk selv rekvirere på arbejdsformidlingen, og hvor de ellers ligger rundt omkring. Jeg kan selvfølgelig også finde et frem og sende til ministeriet, men det skulle vel ikke være nødvendigt. Jeg vil foreslå, at man prøver at se lidt på det. Jeg ved godt – her vil jeg forsvare ministeren lidt – at ministeren ikke, når en lov er vedtaget, skal sidde og se på, om skemaerne nu er rigtigt udarbejdet. Men jeg vil foreslå ministeren at sige